

[Ivar Hansen]

Folketinget oplever, at en forespørgselsdebat bliver knyttet til første behandling af en række væsentlige love – med det ene formål at få projektet standset, som fru Ebba Strange sagde. Det er dog heldigvis blevet almindelig skik i Folketinget, at en regering og for den sags skyld også en opposition kan få en saglig behandling af sine forslag og initiativer. Jeg tænker herunder på almindelig udvalgsbehandling og behandling i folketingsalen.

Men nu er forespørgslen rejst, og debatten har efterhånden været nogle timer. Jeg tror, det bliver svært at føje nye synspunkter og argumenter til, hvad der allerede er sagt.

Derfor vil jeg gerne henvise til, hvad mit partis ordfører allerede har bragt frem af argumenter for gennemførelsen af den lovgivning, der her er fremsat forslag til. Jeg vil gerne takke de ministre, der har fremsat de tre lovforslag – i særlig grad finansministeren – for den udmærkede redegørelse og for de kontante svar, der er givet på de påstande, der er rejst fra oppositionens side. Jeg vil også gerne takke statsministeren for det udmærkede svar, der er givet på denne forespørgsel.

Der er rejst forskellige spørgsmål i eftermiddagens løb. Hvis jeg kort skulle summere op, ville jeg gerne knytte an til det, som fru Mimi Jakobsen sagde på et tidspunkt i eftermiddag. Fru Mimi Jakobsen sagde: Hvad er årsagen til alt det her? Er der nogen særlig baggrund for det? Hvorfor dog? Vi skriver jo ikke 1982 længere, hvor vi overtog det kæmpemæssige underskud osv., hvorfor så den lovgivning? Er der grund til det?

Hertil mener jeg at svaret er: Ja, det er der i høj grad grund til. Årsag nr. 1 er selvfølgelig den skævhed i udviklingen løn- og indkomstmæssigt, der nu er udsigt til i de kommende år. Det er selvfølgelig aldeles uacceptabelt, at folk, der er i job, kan se, at indkomstudviklingen følger en helt anderledes kurve for dem, der på en eller anden måde lever af pension. Man kan heller ikke se bort fra, at en sådan udvikling vil have en betydelig indflydelse på eksempelvis væglidningen. Det ville af mange andre grunde være helt uacceptabelt.

En anden væsentlig grund til, at det er nødvendigt, er selvfølgelig, hvad der også er blevet nævnt flere gange, den stærke vækst. Det drejer sig om et samlet beløb på over halvdelen af statens budget. Et parti i Folketinget, der vil gøre

sig håb om at få indflydelse på udviklingen og tage sig af de reelle økonomiske problemer, vi har her i landet, kan ikke forholde sig passiv til disse ting og lade, som om det ikke er noget problem og se væk fra det og sige, at alt, hvad der skal ske af reduktioner og besparelser, må ske på den anden halvdel af statsbudgettet, som er en faldende andel i øvrigt.

Så er der selvfølgelig den almindelige økonomiske situation, hvor vi skal gøre en kraftanstrengelse hvert år alene for at standse den automatiske vækst, der er i de offentlige udgifter. Man kan da ikke bare forholde sig, som om problemet ikke eksisterer.

Er der kommet noget ud af den forhandling, vi har haft i eftermiddag, eller er den bare spildt?

Vi må selvfølgelig tage til efterretning, at der ikke umiddelbart er flertal i Folketinget for det lovindgreb, regeringen har fremsat forslag til. Det må vi selvfølgelig som regeringsparti notere. Men jeg finder da anledning til at gøre opmærksom på, hvad der har været hensigten med dette initiativ. Det har været, som statsministeren just klart har sagt, at med det indgreb, der her er foreslået i form af de tre lovforslag, der er fremsat, kommer realindkomstudviklingen for pensionister og arbejdsløse til at forløbe mere parallelt med lønudviklingen på arbejdsmarkedet.

Nu er der så blevet fremsat et dagsordensforslag af hr. Nyrup Rasmussen. Dette dagsordensforslag fastslår for det første, at der ikke kan skabes flertal for regeringens lovforslag, som de foreligger nu, og det er just det, jeg har sagt: det må vi tage til efterretning.

Men hr. Nyrup Rasmussen siger så også, at man opfordrer regeringen til at udarbejde forslag til en fremtidig regulering af alle overførselsindkomster i takt med årslønsudviklingen for de beskæftigede. Og det har jo strengt taget været hovedformålet med det initiativ, regeringen har taget, nemlig at sikre en mere ligelig udvikling i indkomsterne for disse to grupper af mennesker i vores samfund. Derfor tillader jeg mig at sige her i slutningen af denne debat, at denne eftermiddag måske ikke har været ganske formålsløs. Det kan vi da så kun udtrykke en vis tilfredshed med.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):